

۲۰۱۹/۰۲/۲۰

دوکتور م، عثمان تره کی

اداره کابل به پایگاه دشمنی با صلح بدل شده است!

از قراین چنین بر می آید که پروژه صلح امریکا با مخالفت شدید اداره کابل مواجه شده است. اداره کابل برای دفاع از موضع خود در دشمنی با صلح، منطق حقوقی ندارد. چه همه می دانند که نظام موجود محصول تجاوز و اشغال است و به زور جنگ و بدمعاشی حامیان خارجی بوجود آمده و سر پا نگاهداشته شده است. دشمنی اداره کابل با پروژه صلح بیشتر عامل سیاسی دارد. به این معنی که کارمندان نظام میدانند که :

- با تأمین صلح از غنایم و امتیازات دوران جنگ محروم ساخته خواهند شد.
- امکانات حکومتی و اداری اعمال نفوذ در انتخابات آینده را به قصد حفظ قدرت از دست خواهند داد.
- با احتمال خطر بازخواست در رابطه به قرار گرفتن در موضع متجاوزین خارجی بر ضد مردم مواجه خواهند شد.
- مقامات حکومتی در مخالفت با صلح دلایل پنهان و در عین حال واقعی سیاسی را که ذکر کردیم هیچگاهی یاد آوری نمی کنند. آنها در دشمنی خود با پروسه رویدست صلح ظاهراً بدو دست آورد دوران جنگ اشاره می کنند که در مورد حفظ آن اتفاق نظر نسبی وجود دارد و ممکن با بازگشت پر قدرت مخالفین مسلح زیر سؤال برود :
- ظهور زمینه های دفع نفوذ پاکستان در افغانستان. طالبان محموله این نفوذ بودند.
- اما باید متوجه بود که پاکستان صرفاً از طریق بازگشت طالبان به ساختار حکومتی «امارت اسلامی» می تواند از طالبان به قصد افزار نفوذ در افغانستان استفاده کند. شرایط ملی، منطقوی و بین المللی برای احیای امارت اسلامی مساعد نیست.

- دفاع از حقوق زنان و ضابطه های دیموکراتیک.
- اداره کابل مقاصد اصلی و پنهانی خود را در دشمنی با صلح زیر پوشش همین دو موضوع پنهان می کند.
- اگر به بیانات و اعلامیه های رهبران مخالفین مسلح در اینکه در تلاش احیای امارت اسلامی نیستند و قصد انحصار قدرت را ندارند، توجه کنیم، ترس اداره کابل از ظهور طالبان منحنیث مدعی منحصر به فرد اعمال قدرت سیاسی بی بنیاد است. ازین گذشته اگر قرار باشد که نیروهای ائتلاف بین المللی در طول مرحله گذار از جنگ به صلح موقتاً

در کشور باقی بماند، در جریان خروج زمان بندی شده قواء بر تعهدات طالبان در حفظ ارزش های قابل هضم برای یک کشور اسلامی از کانال ملل متحد نظارت خواهد کرد.

اداره کابل با سوء استفاده اعظمی از دندوره تبلیغاتی، خود را در موضع مدافع یکه تاز دست آورد های دیموکراتیک معرفی میکند. ظاهراً به همین دلیل طالبان را به مذاکره مستقیم با خود میطلبد. آنهم در شرایطی که این اداره در بیرون چوکات قانون اساسی تشکل یافته و محکوم به ۱۲۰ مورد نقص قانون اساسی است. ارتکاب جنایات وحشتناک جنگی را به جایش بگذاریم. درین مورد به دو موضوع باید توجه شود:

- ارزش های دیموکراسی مورد بحث، محصول رشد طبعی و سالم جامعه افغانی نیست. این ارزش ها با تجاوز امریکا صرفاً در مرکز شهرها پراشوده شده. با جنگ، قتل، و جنایت حفظ گردیده و با خروج قوای خارجی و پایان جنگ دامنه آن در بستر ایجابات محیطی محدود خواهد گردید.

- مقاومت مسلح در امتناع از مذاکره مستقیم با اداره کابل در موضع برحق قرار دارد. قوانین بین المللی احکام بیشماری در دفاع از موقف طالبان دارد. مذاکره با اداره دست نشانده کابل عواقب ناگوار حقوقی و سیاسی برای مخالفین مسلح به صفت ملیشایی جنگی ضد اشغال به بار می آورد. علاوه مذاکره با اداره کابل به مفهوم شناخت حقوقی این نظام به مثابه طرف مستحق در دسترسی به امتیازات دوران صلح است. تقسیم کرسی های دولتی به گروه های جنگی بخشی از نتایج مذاکره است.

مذاکره با اداره کابل که محصول اشغال شناخته می شود، نقص کانونسیون های بین المللی و منشور ملل متحد در دفاع از حق حاکمیت ملی است. اما طالبان می توانند با اداره کابل به صفت طرف جنگ نه جانب حکومت، روی اجندای قبلاً موافقت شده به شکل غیر مستقیم از طُرُق ذیل تماس بگیرند :

- از مجرای هیأت میانجی تحت سرپرستی ملل متحد

- از کانال مجموعه گروه های جنگی که اداره کابل یک بخش آن باشد. این الترننتیف از جانب محترم خلیل زاد نماینده امریکا مطرح شده و تحت ارزیابی قرار دارد. منتها مخالفین مسلح باید متوجه باشند که از یک سو مذاکره با مجموعه، به صورت یک کُل انجام شود نه تک تک مرکبات و از جانب دیگر در ریاست این مجموعه اداره کابل قرار نگیرد. اداره کابل حاضر نیست به این واقعیت تسلیم شود که در شرایط حضور ناقانون قوای خارجی، مرجع تغییر و تبدیل هیأت حاکمه قدرت های خارجی است نه انتخابات. اگر انتخاباتی در میان باشد، نتیجه آن باید با خواست نیروهای خارجی در تطابق قرار بگیرد. پافشاری اداره کابل در برگزاری انتخابات به مفهوم استمرار اشغال و جنگ است. بناءً به جار بلند می توان اعلام کرد که این اداره به پایگاه دشمنی با صلح تبدیل شده است. فرانسه « پایان »

تذکر:

هرگاه خوانندگان محترم متمایل باشند که نیشه ها و مطالب دیگری از این نویسنده را مطالعه کنند، می توانند با "کلیکی" بر عکس نویسنده در صفحه مقالات، به "آرشیف" شان رهنمائی شوند.